

ἀδερφοπούλλα ἢ, ἀδελφοπούλλα Σῦρ. ἀδερφοπούλλα ἐνιαχ. ἀδερφοπούλλα Μακεδ. (Κοζ. κ. ἀ.) ἀδερφοπούλα Νάξ. (Φιλότη.) Οὐδ. ἀδελφόπον Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀδερφός διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλά -πουλλο, περὶ ἧς ιδ. Γ'Χατζιδ. ΜΝΕ 636 κέξ.

1) Ἡ μικρὰ ἀδελφή ἢ ἀδελφὸς ἔνθ' ἀν.: "Αἶμα γίνεσαι ἀδελφόν καὶ ταράσαι 'ς σ' ὕλεσιν καὶ ἄλλ' ἀδελφόν 'κ' ἔχω ἀλλὰ γίνεσαι ἐλαφάκι καὶ ἀνακατώνεσαι μέσα εἰς τὸ δάσος καὶ δὲν ἔχω πλέον ἄλλο ἀδελφάκι. Ἐκ παραμυθ.) Σάντ. Αἰνιγμ. "Ἐχω τέσσαρ' ἀδελφάπα, τρέχ'νε τρέχ'νε καὶ τ' ἔναν' ἄλλο 'κ' ἐφτάν'νε (ἔχω τέσσαρα ἀδελφάκια, τὰ ὅποια τρέχουν τρέχουν καὶ τὸ ἐν δὲν ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ τὸ ἄλλο. Ἡ ἀνέμη) Τραπ. Πβ. ἀδελφάκι. 2) Ἡ ἀδελφή ἢ ὁ ἀδελφός, θωπευτικῶς Μακεδ. (Κοζ.) Νάξ. Πόντ. (Σάντ.): Ἄσμ.

"Ἐχτι γειά, ἀδιδράκρια μου κ' ἰσείς ἀδιδρουποῦλλις, θὰ φύγουν νὰ ξινιτιφοῦ νὰ πάουν μακριὰ 'ς τὰ ξένα Κοζ.

"Ἀν δίγω σε τ' ἀδέλφᾱ μου, ἄλλ' ἀδελφάπα 'κ' ἔχω Σάντ.

ἀδερφοπρόγονος ὁ, ἀμάρι. Θηλ. ἀδερφοπρογόνη Λεξ. Κομ. ἀδερφοπρόνη Νάξ. (Φιλότη.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ προγονός.

Ὁ προγονός τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς.

ἀδερφός ὁ, ἀδελφός λόγ. κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν. κ. ἀ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἀδελφός Καππ. (Ἀξ. Ἀραβάν.) ἀδελφὸς Πόντ. (Ὁφ.) ἀδελφὸς Καππ. (Φερτ. Ἀραβάν.) ἀδελφός Καππ. (Μισθ.) Μεγίστ. ἀδελφός Πόντ. ἀδελφός Καππ. (Φάρας.) ἀδελφὸς Καππ. ἀδελφός κοιν. ἀδιδράκρια βόρ. ιδιῶμ. ἀδιδράκρια Σαμοθρ. ἀδιδράκρια Θράκ. (Καλλίπ.) ἀδιδράκρια Α.Ρουμ. (Σωζόπ.) Ζάκ. Κεφαλλ. Μύκ. Μῆλ. Νάξ. Πάρ. Τήν. κ. ἀ. ἀδελφὸς Ἀπουλ. ἀδελφὸς Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀδελφός Θεσσ. (Ζαγορ.) Λέσβ. Προπ. (Πάνορμ.) Σάμ. κ. ἀ. ἀδελφὸς Ἀπουλ. ἀδελφός Κάρπ. Κύπρ. Μεγίστ. Σύμ. Χίος (Πυργ.) ἀδελφός Κύπρ. ἀδελφός Καππ. (Σίλ.) ἀδελφός Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀδελφός Κύπρ. Χίος (Πυργ.) ἀδελφός Κύπρ. ἀδελφός Κῶς Μακεδ. (Χαλκιδ.) Θηλ. ἀδελφὸς Χίος (Λιθ.) Πληθ. ἀδελφὸς Κρήτ. ἀδελφὸς Καππ. (Ἀξ.) ἀδελφός Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀδελφός καὶ μεσν. ἀδελφός. Πβ. IG 3,2,3531 «Εὐγένιος ὦ | δε κῆμε, ἀδερ | φοί».

1) Ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς γεννηθεὶς ἢ ἐξ ἑνὸς μόνου τούτων μετ' ἄλλου, ἀδελφός ἐξ ἄλλου πατρὸς ἢ ἐξ ἄλλης μητρὸς κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Ἀξ. Ἀραβάν. Μισθ. Σίλ. Φάρας. Φερτ. κ. ἀ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): "Ἐχω τρεῖς ἀδελφούς καὶ μιὰ ἀδελφή. Ὁ ἀδελφός μου ἐργάζεται 'ς τὸ ὑπουργεῖο. Ἡ ἀδελφή μου παντρεύτηκε μετ' ἑνὸς δεῖνα κοιν. Τ' ἄλλο τὴν ἡμέραν θὰ ἔρται ἀδελφὸς μ' Τραπ. Ἐσηκώστην ὁ ἀδελφός της ποῦ ἦταν χωσμένος μέσα 'ς τὸ μαγειρὸν Κύπρ. Σηκώθη τὸ μέγα ἀδελφός Καππ. (Φάρας.) Νὰ φέρουμεν τθαὶ τὴν ἀρφήν μας Κύπρ. || Παροιμ.

"Ἀνάθεμα ποῦ πίστευε 'ς τῶν ἀδελφῶν τὴ μάχη!

(ἢ τῶν ἀδελφῶν ἐχθρὰ εἶναι ἀπατηλὴ οὐδὲ διαρκεῖ πολὺν χρόνον) Θήρ. Ἡ πρώτη ἀδελφή παντρεύει καὶ τοῖς ἄλλοις

(ἂν ἡ πρώτη ἀδελφή νυμφευθεῖσα φανῇ ἀγαθὴ σύζυγος, ἢ διαγωγὴ αὐτῆς εἶναι καλὴ σύστασις διὰ τὰς ἄλλας, αἱ ὅποια οὕτω εὐκόλως ὑπανδρεύονται) Πελοπν. Μιὰ ἀδελφὴ παντρεύει ἑπτὰ καὶ μιὰ ξαδέρφη δεκαπτά (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Πελοπν. (Καλάβρυντ.)

Χάρου, μάννα, τὸν νίγμό σου, | καὶ ἀδελφὴ, τὸν ἀδελφὸ σου πρίχον νὰ 'ρθ' ἢ μουρμουρίστρα | τοῦ στρωμάτου ἢ τσουτσου- [ρίστρα

(μετὰ τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ ἢ ἀδελφοῦ οὗτος ὑπόκειται πλέον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς συζύγου του. μουρμουρίστρα καὶ τσουτσουρίστρα ἐπὶ μεμψιμοίρου γυναικὸς) Κρήτ. || Ἄσμ.

Κι ἂν εἶν' ὁ πρῶτος μ' ἀδελφός, ἂς σύρῃ νὰ 'ρτῇ 'πάνου Σωζόπ.

Τρεῖς ἀδελφὸς ἤμεσταν κ' οἱ τρεῖς ἀδικοπήσαν Κρήτ.

Ἡ μάννα τοῦ τῷ ἢ μάννα μου βρεθῆκαν ἀδελφάδες

Κύπρ. 2) Μέλος ἀδελφότητος θρησκευτικῆς ἢ φιλανθρωπικῆς Σῦρ. κ. ἀ.: Δὲν εἶμαι πρὸς ἀδελφὸς τοῦ αἰ - Σιδώρου (τῆς ἀδελφότητος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἅγιος Ἰσίδωρος) Σῦρ.

β) Οἱ συγκυριαρχικῶς κατέχοντες ναὸν τινα Παξ.: Δὲν εἶναι αὐτοὶ μοναχὰ ἀδελφοὶ 'ς τὸν Ταξιάρχην, εἶναι κ' οἱ δεῖνα κ' οἱ δεῖνα. γ) Μοναχὸς ἀνέγκων εἰς μονὴν τινα, ὅρ. τοῦ μοναχικοῦ βίου σύνηθ.: Εἶμαι ἀδελφός τῆς μονῆς δεῖνα. δ) Θηλ. ἀδελφὴ, μοναχὴ ἀνέγκουσα εἰς μονὴν πολλαχ. ε) Θηλ., νοσοκόμος σύνηθ.

3) Κλάδος δίδυμος συμφυόμενος μετ' ἄλλου κλάδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τοῦ κορμοῦ, παραφυάς, ἐπὶ δημητριακῶν Κύπρ. Μῆλ. Νάξ. Παξ. Χίος κ. ἀ.: Μὲ δυὸ ἀδελφοὶ εἶναι τὸ ἔνθημα τώρα Νάξ. "Ἀν πετάξῃ τὸ κριθάρι μου πολλοὶ ἀδελφοί, θὰ 'χω πολὺ καρπὸ ἐφέτω Μῆλ. Πβ. ἀδελφὸς 1 δ. 4) Ὁ ὁμοιάζων, ὁμοιος πρὸς τι Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ.: Δὲν εἶχε ἀδελφὸς 'ς τὴ δ'λεῖα οὐ σ'χουριμένους Αἰτωλ. 5) Στενὸς φίλος, οἰκείος σύνηθ.: Μὴν πειράζῃς τὸν δεῖνα, γιατί τὸν ἔχω ἀδελφὸς σύνηθ. || Παροιμ. Ἀδελφὸς μου καὶ μὴ καλύτερό μου (ἐπὶ φιλαύτου). Ἡ κλητ. ἐν προσφωνήσεσιν ἀντιστοιχεῖ τοῖς ἀρχ. «ὦ γαθέ», «ὦ τᾶν»: "ὦχ, ἀδελφέ, δὲ μ' ἀφίνεις ἡσυχο! Τί λές, ἀδελφέ! Βρὲ ἀδελφέ, ἔλα 'ς τὰ καλά σου! κοιν. Συνών. ἀδελφὸς 3. 6) Πληθ. οἱ ἀδελφοί μας, κατ' εὐφημισμ. τὰ δαιμόνια, τὰ ἐξωτικὰ Lowson Modern Greek Folklore 70. Πβ. καλοί, καλορρίζικοι, χαρούμενοι (ιδ. καλός, καλορρίζικος, χαίρω).

ἀδερφοσκοτωμός ὁ, Χηλ. κ. ἀ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδερφός καὶ σκοτωμός.

Ὁ ἀλληλοσπαραγμός μεταξὺ συγγενῶν ἢ ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ἔνθ' ἀν.: Τὶ ἀδερφοσκοτωμός γένηκε! Χηλ.

ἀδερφοσκοτώνομαι Χηλ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδερφός καὶ τοῦ ρ. σκοτώνω -ομαι.

Τὸ φονεύειν ἀλλήλους, ἐπὶ συγγενῶν ἢ ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ἔνθ' ἀν.: Οἱ δεῖνα ἀδερφοσκοτωθήκανε Χηλ.

***ἀδερφοσπαθοκονταρεμός** ὁ, ἀρφοπαθοκονταρεμός Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδερφός καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. σπαθοκονταρεμός. Πβ. σπαθοκονταρεμένος. Ἡ ἀφαίρ. τοῦ σ. ἐκ τοῦ σπανθοκονταρεμός κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ παθαίνω -ἐπαθα.

